

Ovvelser ved en Linie- eller Reserverbataillon for derved at sættes istand til at vedligeholde det nødvendige Kjenndskab til Tjenestens Enkeltheder.

Med Hensyn til det hjemsendte Befalingspersonale har det været nødvendigt at foreslaa enkelte ny Bestemmelser. Det blev allerede fremhævet i Motiverne til Hærløven, at der ved den foreslaaede Ordning vilde være Banskfelijkheid forbunden med at tilveiebringe det til Forstærkningsbataillonerne nødvendige Antal tilstrækkeligt uddannede Befalingsmænd, og at der navnlig i Mobiliseringsøieblikket ikke vilde kunne være det til Besættelsen af Delingsførere og Halvdelingsførerposterne nødvendige Antal Officerer og Underofficerer tilstede; man gjorde dog Regning paa, at et vist Antal Korporaler ved en længere Tids frivillig Tjeneste vilde erhverve sig en saa fyldig Uddannelse, at de i Tilfælde af Krig kunde anvendes som Delingsførere, og det at manglende Antal Underofficerer kunde udtages blandt Underkorporalerne. Allerede tidligere er det omtalt, at det langt fra er lykkedes at formaa Korporaler til at forblive til frivillig Tjeneste i det forudsatte Omfang, og at man ved en Forøgelse af de faste Kammer har maattet erstatte det Tab af mere fyldigt uddannede Befalingsmænd, som Linie- og Reserverbataillonerne derved have lidt; det vilde blive for bekofteligt at søge denne Mangel afhjulpen paa lignende Maade for Forstærkningsbataillonerne Vedkommende, og man har derfor maattet søge ad anden Veie at forøge det altfor svagt uddannede værnepligtige Befalingspersonales Brugbarhed. Allerede nu foreskriver Hærløven at Forstærkningens hjemsendte Befalingsmænd kunne indkaldes forinden Mandstabet til nogle Dages forudgaaende Kommandoøvelse, og det er denne Bestemmelse, man har troet at burde foreslaa udvidet dertil, at Forstærkningsafdelingernes værnepligtige Befalingsmænd, derunder indbesatet Underkorporalerne, foruden at deltage i de for Mandstabet foreskrevne Ovvelser tillige skulle mindst een Gang i deres Tjenestetid i Forstærkningen forrette 20 Dages Tjeneste ved en af Linie- eller Reserverafdelingerne; naaget man ganske vist ikke derved vil kunne erstatte det

nævnte Tab af mere fyldigt uddannede værnepligtige Underofficerer, vil dog nogle Ugers Tjeneste ved en Linie- eller Reserverbataillon forskaffe en god Velilighed til at opfriske det tidligere Lærte og saaledes bidrage til at give Befalingsmændene fornøden Sikkerhed ligeoverfor Mandstabet.

De i Lovforslagets §§ 159 og 160 foreslaaede Bestemmelser for Befalingsmændenes Forfremmelse og Udnævnelse ville i alt Væsentligt findes at være overensstemmende med den nu gjældende Regler, og de foretagne mindre Afvigelser ere begrundede i de paa andre Punkter indførte Forandringer. Man har dog troet at kunne udelade Bestemmelsen om, at de Befalingsmænd, som have udtjent i Forstærkningen, igjen kunne ansættes i den samme Klasse, i hvilken de sidst have tjent, eller i den næste ovenfor den, da den formentlig er uden praktisk-Betydning.

Da Ministeriets Forslag gaar ud paa, at den sjællandske Væbning i sig skal optage samtlige paa Sjælland garnisonerende Forstærkningsafdelinger, vil den kjøbenhavnske Væbning bortfalde som saadan; for at der imidlertid ikke i Hovedstaden skal savnes den Hjælp til Overholdelse af indre Orden og Sikkerhed, som Kjøbenhavns Væbning ifølge Loven af 28de Mai 1870 er forpligtet til at yde Politiet i Tilfælde af betydeligere Udebrande, større Uroligheder og deslige, har man i Lovforslagets § 162 optaget en Bestemmelse om, at de i Kjøbenhavn garnisonerende Afdelinger af den sjællandske Væbning fremtidig skulle være forpligtede til at yde saadan Hjælp. Det Beløb, Kjøbenhavns Kommune hidtil har tilskudt som Bidrag til Udgifter ved Kjøbenhavns Væbning, er derfor foreslaet fremtidig at skulle komme disse Afdelinger til gode, ligesom denne Væbnings Fond ifølge Forslagets § 163 vil blive overført til den sjællandske Væbning, dog saaledes at de i Loven af 28de Mai 1870 fastsatte Bestemmelser om Fondets Midler fremdeles ere gjældende, forsaavidt de endnu finde Anvendelse.